

קול החינוך

יו"ל ע"י 'ועד הורים'
למסירת מידע
ומשלוח מסמכים
טלפקס: 03-691-5752
דוא"ל: kol581562@gmail.com

לאחר 15 שנות מאבק בראשות מרנן ורבנן גדולי ישראל - המאבק הוכרע: משרד החינוך כבש את התתי"ם

כעת כאשר החוק נכנס לתקפו, הרי שאפסו הסיכויים להישאר במעמד "מוסדות פטור" ובד בבד לשמור על הגחלת כראוי מכיוון שבכך הפכו התתי"ם למוסדות מוכרים לכל דבר וענין.

* * *

ובענין זה מן החובה לציין דברים ששמענו בימים האחרונים ממנהלי תתי"ם, שהודו והתוודו שבשנים האחרונות חתמו הם על ה"רשיון" (דבר שמרנן ורבנן אסרו ואכמ"ל) ועל ההתחייבות לסור למשמעתו של משרד החינוך וגחמותיו, אולם עד עתה לא היה בידי משרד החינוך הכלים לאכוף התחייבויות אלו בהיות ש"חוק הפטור" הוותיק עמד בתקפו וקבע עצמאות מלאה לתתי"ם ועתה כל התחייבות שנחתמה או שתיחתם על ידם נותנת את מלוא התוקף למשרד החינוך לעשות בת"ת ככל אשר יחפוץ מתוקף החוק החדש והכללים והתקנות המחייבות שנקבעו בו.

החוק החדש והתקנות החדשות שנקבעו בו מגדירות את התתי"ם מחדש ומחוללות בהם מהפך בלתי נתפס, שבמסגרתו הופכים התתי"ם - לאחר 70 שנים, מ"מוסדות פטור" הפטורים ממילוי חוקי החינוך השלטוניים, למוסדות הכפופים לכללים ותקנות של חוקי החינוך כמו מוסדות מוכרים לכל דבר וענין.

לדבר זה קרא מרנן הרב מבריסק זיע"א:

"סוף השמדת התורה!"

ממציאות זו חרדו כל גדולי הדור והתריעו מפניה. החדרים המקודשים של ילדי ישראל הטהורים צאן קדשים, הפכו באחת מתתי"ם לבתי ספר רשמיים.

אנה אנו באים!?

היו מנהלים שהימרו לעמוד במבוכת הנסיון שלא להיות ממושמע להוראות משרד החינוך ושמרו על הפקדון כראוי וידעו אל-נכון את התפקיד הגורלי המוטל על כתפיהם, להתנגד בהתנגדות נחרצת לכל נסיון פגיעה מצד משה"ח לדרך המסורה. אך מטבע הדברים היו מי שהפיתויים קרצו להם, ולדאבון לב יישרו קו עם דרישות משרד החינוך וצמצמו בכך את המרחק בין המושג 'תלמוד תורה' המתנהל בעצמאות חינוכית מלאה, לבין 'בית ספר' רשמי הכפוף למרותם. בין תלמוד תורה - לבין חורבנו.

* * *

בני תורה יקרים ותופשי תורה כשופרם של גדולי הדור, עשו ימים כלילות לעצור בעד המשחית והגירו דם ויזע במטרה למנוע את הסחף המסוכן ולהוריק למנהלים עוז ותעצמות נפש, לבוז להפסד ממון העלול להיגרם נוכח סירוב לדרישות משרד החינוך. ידוע ידעו הכל שהמטוטלת שטלטלה את המערכת החינוכית של מוסדות החינוך החרדים ובכללן התתי"ם - שנים כה ארוכות, היא עצה עמוקה של מרשיעי ברית לבצע את תכנית השמד בתהליך מחושב על מנת להגיע ליעד אותו קבעו לשנות מקצה לקצה את צביון הציבור החרדי ולגדוע את גידולו המבורך.

אולם לאורך השנים היה ברור וידוע ללא כל ספק שהשלטון על כל שלוחותיו וזרועותיו, משרד החינוך, הבג"ץ והכנסת עושים את הכל על מנת להגיע ליעד הסופי המסיים רח"ל את "תכנית החיסול" של התתי"ם, והוא הכנסת התתי"ם תחת מרות משרד החינוך מבחינה חוקית מחייבת ושלילת עצמאותם ההיסטורית.

תדהמה, הלם, זעזוע, או כל מילה קשה אחרת, לא יהיה בה בכדי לתאר את האסון הנורא שפקד את הציבור החרדי בימים האחרונים, בכיבושם הסופי של בתי התשב"ר ע"י רשויות השלטון ומשרד החינוך והפיכתם מתתי"ם עצמאיים ל"מוסדות מוכרים" הכפופים לחוקי החינוך של המדינה, כאשר בכך נסתם הגולל על הדרך הבלתי מתפשרת שהנהיגו מרנן ורבנן גדולי הדורות להעמדת התתי"ם בעצמאות חינוכית מלאה.

הזעקה והחרדה הנשמעים בחלל האויר זה 15 שנים נוכח הנגיסות של משרד החינוך בתתי"ם הנמצאים במעמד חוקי של "מוסדות פטור" - לא שכחו ולא פסקו לרגע. חוזרי המנכ"ל וההוראות המטרידות שהגיעו כל העת למשרדי התתי"ם ודרישות שונות להתחייבות מצידם על מערכת לימודים לפי דרישתם, היה בהם כבר פגיעה משמעותית דיה בעצמאותם החינוכית של התתי"ם ובצביונם הטהור.

נהרי דיו נשפכו במערכה כבדה זו. נסיונות הצלה ומניעת סחף נעשו לאורך כל השנים ע"י מרנן ורבנן גדולי הדור זצוק"ל ושיבל"ח שליט"א שהורו והתריעו למנהלי התתי"ם: שימרו על הפיקדון! אין לשנות!

מרנן ורבנן גדולי הדור ובראשם מרנן הגרי"ש אלישיב זצוק"ל היכו בקדקדם של התתי"ם כל העת, ואם כי למרבה הצער היו מנהלים שזעקתם לא הגיעה לאזניהם (...). אולם זעקתם של גדולי הדור הדהדה מקצה אל קצה ועצרה את הסחף להעביר את כל התתי"ם למעמד "מוסדות מוכרים" על כל האסון הכרוך בכך.

הם הזהירו חזור וזהרה, חזור וזהרה!, ואכן

המכתב המבייש!

הגולל על עצמאות התתי"ם, מסוגלים הם לסיים את המכתב בשקר גס בכותבם: "ואנו נמשיך כבעבר ללמד ולחנך את צעירי הצאן תורה טהורה מזוקקת ללא שום תוספות וכו' וזאת בלי שום קשר לתקנות כאלו ואחרות..." מי כמוכם יודעים היטב שאין שקר גס יותר מזה! כיצד תוכלו להמשיך כבעבר ללמד תורה טהורה מזוקקת ללא שום תוספות, כאשר ע"פ התקנות החדשות, אתם מחוייבים ללמוד 55% מתוכנית הליבה, הכולל בין היתר שפה נוספת, טבע, היסטוריה, אזרחות (!), והתעמלות, דברים שמעולם לא נלמדו בבתי הת"ת. הלזה יקרא "להמשיך כבעבר"? האם ללימודי טבע, היסטוריה, אזרחות וכו', יקרא "תורה טהורה מזוקקת ללא שום תוספות"? האם אלו משתייכים ל"עגלה המלאה" אותה אתם מזכירים במכתבכם, או לעגלה הריקנית וההרסנית שהובילה מליוני ילדי ישראל צאצאיהם של עם הקודש, אל עמקי התהום? אתם באמת מדמים בנפשכם שכאשר יבוא המשיח תוכלו להתפאר בדורות, שחונכו בדרך חדשה לא שערום אבותינו, דרך של כניעה לפריץ החילוני ותכתיביו, להכניס זמורות זרות בבתי הת"ת? האם שכחתם מה קרה לכל אלו שהכניסו שינויים קלים בדרכי החינוך, ולאיזה תהום הובילו את תלמידיהם? אוי לדור שכך עלתה בימיו! אוי לתינוקות של בית רבן, אם אלו הם המופקדים על חינוכם!

עצה אחת ויחידה נותרה לכל מי שחפץ לראות את בניו אחריו מתחנכים בדרך ה' הסלולה העולה בית קל, לברוח מבתי חינוך אלו, ולקיים "אם יתן איש את כל הון ביתו באהבה בוז יבוז לו", וכדברי הגר"א זצוק"ל (בפירושו על שה"ש [ח, ז] ע"ד הפשט) וז"ל: "מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה. מים רבים, פירוש שתהא האהבה גדולה כ"כ שלא יוכלו מים רבים לכבות אותה כמ"ש בגמ' השפעתו להם רוב טובה וכו'. ועוד, מים רבים פירוש, הן האפיקורסים שמשחדין בממון שילכו אחריהן בדרכיהם וז"ש אם יתן איש את כל ביתו באהבה בוז, פירוש שלא בפניו, ויבוז לו, שיהיה כ"כ מאוס בעיניו, עד שיבוזה אותו בעיניו ובפניו."

כי מהיום והלאה, ע"פ החוק הם כפופים לחלוטין למשרד החינוך והוראותיו... להוראות הפקחים שעומדים ויועמדו בכפל כפליים על גבם... ל-55% מתכנית הליבה שהם מחוייבים ללמד... לא! זו אינה טעות במקרא התקנות. אותם מנהלים יודעים היטב קרוא וכתוב... מבינים הם היטב את משמעותם של התקנות החדשות. הם יודעים אולי טוב מאתנו, כי מדובר ב"סוף השמדת התורה!" כפשוטו, כפי שהגדיר זאת מרן מברסק זיע"א, אלא מאי, שוחד התקציבים האומללים הם המסמאים את עיניהם, לצהול ולשמוח על מה שהיה ראוי לשבת ולקונן ולהזיל דמעה כנחל על שבר בת עמי, על הרס טוטאלי של בתי הת"ת שנותרו לנו לפליטה גדולה, ואשר גדולי ישראל זיע"א עמלו ללא ליאות להציל אותם מטלפיו המורעלות של משרד החינוך. איך אינם בושים אותם מנהלים לכתוב בתחילת המכתב, ש"אין זה משנה כלל מה הן התקנות ומה הם החוקים ומהו גודל התיקצוב, ילדי התתי"ם תשב"ר המהורים הם הפקדונות היקרים ביותר וכו' וללא שום התערבות חיצונית", בו בשעה שהם נותנים את הסכמתם ותודתם, לא להתערבות, כי אם לשליטה מלאה, על כל מכמני החינוך!

כיצד לא רעדה קולמוסם, כאשר לאחר שהם מהללים ומשבחים את סגן שר החינוך, על "שעמל קשה לאורך זמן רב בנחישות, בהתמדה ובעקשנות", על התקנות החדשות, שכולן מפורשות וברורות ואינן משתמעין לשתי פנים, ואין צורך להיות מלומד גדול להיווכח שכולן הן סתימת

האם החי יכול להכחיש את החי? כנראה שבתקופתינו, כן! זוהי המסקנה אליה הגענו כאשר ראינו את מכתבם התמוה של מנהלי תתי"ם, שלא פחות ולא יותר, מעלים על נס ומשגרים ברכות ותודה לשר החינוך וסגנו, על התקנות החדשות שהותקנו על ידם, למוסדות ה"פטור".

תקנות חמורות אלו, שבמשפט אחד ניתן להגדירם "חיסול עצמאותם של בתי הת"ת" (וכפי שיוכח הקורא בארוכה במאמר הבא), היו אמורים בראש ובראשונה להחריד ולזעזע את מנהלי הת"ת, שהרי הם המה המופקדים על היקר מכל לעם היהודי - הלא המה דור העתיד של עם ישראל. והנה תמורת להקים קול זעקה אדיר שישמע מסוף העולם ועד סופו על 'מכירת החיסול' הנפשעת, על נעיצת חרב חדה בבית תלמודם של תשב"ר, תמורת כן הופכים הקערה על פיה, והופכים אבל ל"יום טוב", וצרה וחורבן ל"הצלחה".

איך טחו עיניהם מראות את האמת המרה,

איגוד מנהלי התתי"ם - תלמודי תורה
רח' ברסלב 14 ת.ד. 1190 בני ברק
טל: 03-5285349 פקס: 03-519194 מייל: etattim@gmail.com

הודעה והבהרה

התתי"ם ומנהליהם ובמיוחד של מוסדות הפטור כפופים באופן מוחלט למרן ורבני גדולי בכל הנהגותיהם ורק הם הקובעים להם את התנהלותם בכל התחומים, אין זה משנה כלל מה הן התקנות ומה הם החוקים ומהו גודל התיקצוב, ילדי התתי"ם תשב"ר המהורים הם הפקדונות היקרים ביותר שיש המופקדים בידי מנהלי התתי"ם והמתחנכים המחוייבים להם ולחוריהם לשמור מכל משמר שהתורה הנמסרת לצעירי הצאן תיפסד להם בטהרה ברוח ישראל סבא במסורת הדורות מאז "משה קיבל תורה מסיני ומסרה להושע" וכו' עד ימינו אנו וללא שום התערבות חיצונית.

מנהלי התתי"ם עמדו כחומה בצורה ושמרו על תשב"ר גם בתקופות שבהן הצהירו במפורש שר החינוך ומנהל המחוז החרידי (דאז) על כוונתם לשנות את צביון הציבור החרידי בטוב או ברע... והמנהלים לא יראו ולא חתו מפני איש ולא עלה על דעתם כלל לשנות במשנה או לבוא חליה לקראת "מבקשי השינויים" על מנת להפחית לחץ או למנוע גזירות.

התקנות החדשות שהותקנו בענין הפטורים הם פרי עמלו בס"ד של סגן שר החינוך הרב מאיר פרוש שליט"א שעמל עליהן קשה לאורך זמן רב בנחישות, בהתמדה ובעקשנות והן נועדו להקל על מנהלי התתי"ם בהתמודדות היום יומית מול נחמות של פקידים העושים שבת לצעמם ועל כן מגיעות לו ולשר החינוך מר נפתלי בנט שחתם על התקנות ברכות ותודה, אך כאמור צריך לזכור שהתקנות הן לא דבר שמטנה משהו מלבד חחרת מוסדות הפטור בתקנות מסודרות לצורך הפחתת התעמרות של פקידים במנהלי התתי"ם ונסינו לפגוע בערכים מקודשים,

למותר לציין שכל התקנות היו לגנד עינם הבהונת של חברי ועדת הרבנים לענין חינוך לאורך כל התקופה וכמובן שאין בהם שום גזירה חדשה אלא רק הסדרה של דברים מקובלים משנים עברו בחיידים במעמד פטור שהחונתם בנושאים רבים ומגוונים תהיה מעוגנת בחוק.

ואנו נמשיך כבעבר ללמד ולחנך את צעירי הצאן תורה טהורה מזוקקת ללא שום תוספות ונמשיך להנכם **שורתנו הקדושה היא החיים בעצמם** ושנור הבריאה ופאר היצירה הם אלו ששקועים יומם ולילה ומקדישים עצמם אך ורק בתורה הקדושה וזאת בלי שום קשר לתקנות כאלו ואחרות.

ובע"ה נוכח לטחוב את העגלה המלאה עד ביאת גוא"ל. שהרי מובטחים אנו שלא תשכח מפי ורעו והבא ליטרה מסייעין בידו. וכשיבוא משיח צדקינו נוכל להתפאר בדורות שגודלנו.

בברכה

אברהם פינול אורי סופר יצחק ויזל יעקב רונשטיין
מאיר יוסמן דוד סקולובר ישראל אורדמן שלמה בריילט

"בתי ספר של הממשלה"

סקירה מקיפה מהמאבק ההיסטורי של גדולי הדורות למען עצמאות התתי"ם והפרטים המלאים על המהפך החוקי שהתחולל בהם בעקבות החוק החדש והתקנות שנקבעו בו

טרם נביא את סיומה המופלא של המערכה, מן הראוי להקדים את דבריו של מרן זיע"א במכתבו למרן הגאון רבי אהרן קוטלר זצוק"ל, בו הוא פורש את משנת התורה הטהורה ביחס להכנסת חינוך ילדי ישראל תחת חוקי החינוך השלטוניים, וכה כתב: "כי כל בתי הספר ובתי הת"ת בארץ נהפכו לבתי ספר של הממשלה, אשר אין תקוה בהם שמהם תצא תורה ומהאלף הנכנסים יצא גם אחד לישיבה (וזה דבר שהכל מודים בו ואין חלוקי דעות והשקפות בדבר)".

פרי עמלם של גדולי ישראל במערכה כבירה זו עלה בידם, ובסיעתא דשמיא מרובה לאחר מאמצים מרובים ופעילות עניפה בארץ ובחו"ל הושג הפטור המיוחל, והוסכם, שהתתי"ם יהיו פטורים מעול "חוק חינוך חובה" ויהיו רשאים לחנך את ילדיהם כראות עיניהם, וב'חוק החינוך' החדש הוכנס סעיף מיוחד הפטור ומוציא מחובת חוק זה את מי שאינו חפץ בו.

וזהו נוסח סעיף 5 לחוק חינוך חובה שעמד בתוקפו משך כ-70 שנים עד לפני תקופה קצרה: "שר [החינוך] רשאי

תיכף לאחר הקמת המדינה בשנת תש"ט החלו גורמי השלטון בהכנות קדחתניות לקראת חקיקת "חוק חינוך חובה", שיחייב בחוק חינוך אחיד לכל ילדי אזרחי המדינה. הדבר החריד את ליבם של מרנן ורבנן גדולי התורה זיע"א, שכן מאז ומקדם היה מסור חינוך ילדי ישראל אך ורק בידיהם הטהורות של המחנכים ומורי האומה, ועתה אילו יחול "חוק חינוך חובה" על ילדי הציבור החרדי, יימסר מכאן ואילך חינוכם הטהור בידי זדים.

בעוז ובגבורה יצאו מרנן ורבנן זיע"א למערכה כבירה נוכח הגזירה הנוראה, ובדרכים רבות ומגוונות פעלו למניעת הדבר. מטרתם הייתה ליצור "פירצה בחוק" שתוציא את ילדי הציבור החרדי מכלל החוק החדש. עדויות רבות נשתמרו מקורותיה של מערכה כבירה זו, ובהם עדויות הכתובות בדם ליבו הטהור של מרן הרב מבריסק במכתבים ששיגר בעניין זה לגדולי התורה ואנשי המעש שעסקו בנושא. ממכתבים אלו ניתן ללמוד – לשעה ולדורות – על עוצמת הסכנה שראו מרנן ורבנן זיע"א בדבר זה לחינוכם של ילדי ישראל.

באחד המכתבים ששיגר אל הגאון רבי מאיר קרליץ זצוק"ל גאב"ד לכוביץ אחיו של מרן בעל החזון-איש זיע"א, התריע ועורר מרן זיע"א על החובה הנוראה לפעול בדבר זה, וכתב: "ואם החריש נחריש בעת הזאת אין ספק כי נתחרט בעתיד הקרוב, והכל כאפס לגבי ענין זה שהוא סוף השמדת התורה ח"ו. אסור לדעתי לשתוק ולהביט בשויון נפש על הנעשה עכשיו, והחובה להתפנות מכל הענינים ולעסוק אך בענין זה שלא לתת להמשחית לבא אל תוך ד"א של הלכה בלי שום ויתור כלל, שארית בתי סופרינו שנסארו לנו מכל מה שהי' לנו בגולה".

בהמשך מפרט מרן זיע"א את מעורבותם של שאר גדולי הדור זצוק"ל במערכה כבירה זו, ומספר על מעורבותו של מרן גאב"ד טשעבין זיע"א בנושא, וכן מציין שהוא ממתין ל"עצת אחיו הגאון שליט"א" כאשר כוונתו למרן בעל החזון-איש זיע"א אחיו של הגאון רבי מאיר קרליץ זצוק"ל.

הנוער המה כלי הזיין שלנו במלחמתינו עם היצר הרע

בפר' ואתחנן ושננתם לבניך ופי' הז"ל: אלו התלמידים, ובגמ' שבת קיט אין העולם מתקיים אלא על הבל פיהם של תינוקות של בית רבן, א"ל רב פפא לאבבי דידי ודידך מאי היא? א"ל אינו דומה הבל פיהם שאין בהם חטא, להבל פיהם שיש בהם חטא.

ואמר רבינו החפץ חיים זיע"א:

מוכח מזה שלימוד תינוקות של בית רבן חביב לפני הקב"ה אפילו מלימודם של גדולי האמוראים, ועליהם אנו מצווים בכמה אזהרות בתוה"ק, כי המה יסוד היסודות אשר כל בית ישראל נשען עליהם וכחיצים ביד גבור כן בני הנעורים, ר"ל כי הנוער המה כלי הזיין שלנו במלחמתינו עם היצר הרע.

חפץ חיים עה"ת פר' ואתחנן

כפיפות שהיא למשרד החינוך ולחוקי החינוך. וכן העידו, שבעת עריכת ההסכמים הקואליציוניים הורה לעמוד על עקרון זה שהתתי"ם לא יהיו כפופים בשום צורה שהיא למשרד החינוך. ואכן, כך נכתב בסעיף 39 בהסכם הקואליציוני בשנת תשמ"א: "משרד החינוך יכיר בתתי"ם כמוסדות פטור באמצעות החינוך העצמאי, אחרי שיעמדו בתנאי הבטיחות, ההגינה והתברואה בלבד. אישור ת"ת כמוסד פטור יהיה על ידי שר החינוך בלבד, בלי תלות בועדת החינוך העליונה שבמשרד החינוך, הכל לפי החוק".

וכן ניתן למצוא בנוסחאות 'ספר התקציב' הממשלתי השנתי שבו נכתב סעיף מיוחד עבור התתי"ם, כדלהלן: "מוסדות פטור - תלמודי תורה - תתי"ם, הינם מוסדות שהוכרו ע"י מערכת החינוך כפטורים ממילוי התנאים הכלליים של מערכת החינוך ונקבעו להם תנאים מיוחדים הפוטרים אותם ממילוי הוראות חוק לימודי חובה".

וכך נכתב בספר שימושה של תורה (ח"ב עמוד רא) משמו של מרן הגרא"מ שך זצוק"ל: "מרן זצוק"ל הורה שכל ההיתר לקחת [תקציבים] זה רק כל עוד [הם] לא מנסים באמצעות התקציבים להשפיע על שינוי דעתנו בעניינים עקרוניים, וכשהיה פעמים שביקשו אנשי השלטון לפתות לקבל את דעותיהם באמצעות תקציבים וכו' אסר כל מגע עימם. ולאלו שהתנזרו מהתקציבים, נטה לומר שלא ישנו ממנהגם".

*

הניסיונות הגוברים והולכים במהלך 15 השנים האחרונות מצד משרד החינוך וגורמי השלטון לפגיעה והתערבות בצביון החינוך החרדי, כוונו ביתר שאת וביתר עוז אל התתי"ם. דלה היריעה מלתאר אפילו מעט מזעיר מהמערכה הכבירה שהתנהלה בעניין זה בראשות ובהנהגת מרנן ורבנן גדולי ישראל זצוק"ל ושיבדלחט"א.

משרד החינוך וגורמי השלטון השונים חתרו כל העת אל יעד אחד: שלילת עצמאותם של התתי"ם והכנסתם תחת מרות משרד החינוך לצורך הכתבת תכני הלימוד וצביון החינוך של ילדי ישראל! ואילו מרנן ורבנן גדולי ישראל ובראשם רבינו עט"ר מרן הגרי"ש אלישיב זצוק"ל חרדו לדבר עד מאוד ועמדו בתוקף שעצמאותם המלאה של התתי"ם תישאר על עומדה כמקדמת דנא.

מרן זצוק"ל הקדיש רבות מזמנו היקר עבור כך, ומסר את נפשו כוחו אונו ומרצו על כך. וכה כתב במכתבו מתאריך כ"ו סיון תשס"ד:

"והנה כעת קול ענות נשמע לשנות בדרך המסורה לנו, ולשנות מעמדם של התלמודי-תורה ולהפכם ל'מוסדות מוכרים' דבר שעלול ח"ו להביא למעורבותם של גורמי החינוך החילוניים בבתי התשב"ר, ועוד יש בשולי המחנה המבקשים

להורות, בהוראה שתפורסם ברשומות, כי ההורים של ילדים ושל נערים, וכן הנערים עצמם, הלומדים באופן סדיר במוסד חינוך המתואר באותה הוראה, ואינו מוסד חינוך מוכר - יהיו פטורים מן החובות המוטלות עליהם לפי סעיף 4". משמעות הדבר, ש'שר החינוך' יכול לתת 'פטור' גורף לכל מי שמבקש 'להיפטור' מחוקי החינוך של המדינה.

במכתבו הנזכר למרן הגאון רבי אהרן קוטלר זצוק"ל סיכם מרן הרב מבריסק זיע"א הישג זה במילים אלו: "ברוב עמל ויגיעה ומו"מ ממושך עלתה לפעול אצל הממשלה שגם בתי הת"ת הישנים שאינם נכנסים לרשות הממשלה ולתכנית הלימודים שלה, גם כן לא יסגרו על מסגר רק יוכרו עכ"פ בתור מוסדות שהתלמידים הלומדים בהם יהיו פטורים מהחוק של חנוך חובה ולא יוכרחו ללמוד בבתי ספר אחרים. וגם נתנה הרשות ליסד ולכונן גם בתי ת"ת ובתי ספר חדשים שלא יהיו במסגרת הזרמים הנכנסים לרשות הממשלה, רק יהיו ברשות עצמם ללמוד תורה כמאז ומקדם וכל אלה יהיו פטורים מהחוק של חינוך חובה"...

בשנת תשל"ו, בעקבות פעילותם של גורמים ציבוריים שונים בנוגע לתתי"ם, יצא מרן הגאון רבי יחזקאל אברמסקי זצוק"ל בקריאה נמרצת למען השמירה על עצמאותם המלאה של התתי"ם, ובמילים חצובות בסלע פרש את משנת התורה הטהורה בעניין זה:

"הנה ה' השאיר לנו שריד ופליט מספר של תלמודי תורה המלמדים תורה לעמו ישראל בדמות ובצביון אשר גבלו לנו הראשונים כמלאכים וכאשר היה מקובל בישראל מדור דור. הם נשארו עומדים ברשות עצמם מבלי שיהיו תלויים בכל גורם אחר. העמידה של תלמודי התורה ברשות עצמם הינה יסוד מוצק שאין לערער אותה ואין לפגוע בה משום טעם וסיבה שהיא".

יסוד גורלי זה, של עצמאותם המוחלטת של התתי"ם, עמד באושיית ה'חדרים' מאז ולאורך כל השנים, ולמותר לציון, כי הוראתם הברורה של מרנן ורבנן גדולי ישראל זצוק"ל בנושא עקרוני זה נשמרה ע"י מוסדות 'החדרים' של ציבור היראים באופן מוחלט עד שדבר זה הפך ל'סימן ההיכר' של התתי"ם.

גם בשנים מאוחרות יותר, בעת שהמדינה החלה לתקצב את התתי"ם, לא חל כל שינוי במעמדם החוקי. הם המשיכו להיות מוגדרים בהגדרה של "מוסדות פטור" על פי החוק והיו פטורים מכל כפיפות לחוקי החינוך השלטוניים.

ובעניין זה יש לציון דברים שנשמעו בימים האחרונים משתי עדים נאמנים תלמידים מובהקים של מרן הגרא"מ שך זצוק"ל, המעידים שמרן זצוק"ל הורה בשעתו שנטילת התקציבים [החלקיים] לתתי"ם מותנית אך רק באם הינם עומדים במתכונת "מוסדות הפטור" כמקדמת דנא ללא כל

בלא שנשמע כל קול מחאה, אולם אפילו הם הבינו שהדבר בלתי אפשרי ודחו את כל הנושא לכמה שנים (לשנת 2018 למינינם). ולדאבון לב, דווקא עתה נעשתה הפגיעה המעשית והקריטית ב"חוק הפטור" ההיסטורי, ולפני כשנה ומחצה בחודש תמוז תשע"ו שונה החוק למעשה בתמיכת וסיוע הנציגות החרדית.

החוק החדש שינה באחת את מעמדם העצמאי החוקי של התתי"ם מאז לפני 70 שנה. על נוסח החוק הותיק שקבע ששר החינוך יכול לפטור את התתי"ם מחוק חינוך חובה והם "יהיו פטורים מן החובות המוטלות עליהם לפי סעיף 4" (לשון החוק הותיק), נוספו 2 משפטים הרסניים: "השר רשאי לקבוע, בתקנות, הוראות ותנאים שעל מוסד חינוך לקיים לצורך מתן הוראות פטור לגביו לגבי סעיף קטן זה, ובכל זה לעניין הפעלת המוסד".

סעיף חוקי בדיוק בנוסח זה מופיע ב'חוק החינוך' לגבי ה"מוסדות המוכרים", ובו נאמר (סעיף 11 לחוק החינוך הממלכתי התשי"ג): "השר רשאי לקבוע, בתקנות, סדרים ותנאים להכרזת מוסדות לא רשמיים כמוסדות חינוך מוכרים, להנהגת תכנית היסוד בהם, להנהלתם, לפיקוח עליהם ולתמיכת המדינה בתקציביהם, אם השר יחליט על התמיכה במידה שיחליט".

עתה נקבע נוסח זה של ה"מוסדות המוכרים" על התתי"ם! בכך הפכו התתי"ם למוסדות הכפופים לחוקי החינוך בדיוק כמו המוסדות ה"מוכרים", ונכנסו באופן רשמי לחסות משרד החינוך בניגוד לדעתם הנמרצת של כל מרגן ורבנן גדולי הדור זצוק"ל.

הדברים אף נכתבו מפורשות ע"י היוע"מ של משרד החינוך בחוות-דעת משפטית שניתנה בעת חקיקת החוק החדש לפני כשנה ומחצה, בה נכתב כדלהלן: "מטרת התיקון [החדש] היא, שהכללים והתנאים המפורטים לאישור ותקצוב מוסדות הפטור יקבעו בתקנות וביניהם היקף לימוד תכנית היסוד והיקף תקצובם, תוך מתן שיקול דעת רחב לשר החינוך לתנאים הנדרשים, בדומה לסעיף 11 לחוק חינוך ממלכתי התשי"ג-1953 שנותן הסמכה כללית לשר החינוך לקבוע כללים ותנאים לגבי מוסדות מוכרים שאינם רשמיים".

לפני מספר ימים חתם שר החינוך בסיוע הנציגות החרדית על הכללים והתקנות החדשות, והחוק מומש באופן סופי. בכך נסתם הגולל באופן סופי על עצמאות התתי"ם, והתקיימו בהם לדאבון כל לב דבריו של מרגן הרב מבריסק זיע"א במכתבו למרגן הגאון רבי אהרן קוטלר: "כי כל בתי הספר ובתי הת"ת בארץ נהפכו לבתי ספר של הממשלה אשר אין תקוה בהם שמהם תצא תורה ומהאלף הנכנסים יצא גם אחד לשיבה (וזה דבר שהכל מודים בו ואין חלוקי דעות והשקפות בדבר)".

לשלוח מלמדים להשתלמויות בחסות משרד החינוך, ומחובתנו לעת כזאת, להודיע, כי כל המשנה ידו על התחתונה וחלילה לשנות בכי הוא זה מהדרך בה נהגו התלמודי-תורה עד כעת".

במשך השנים אף נעשו ניסיונות ופיתויים מצד משרד החינוך ומשתפי"ם משולי המחנה לגרור תתי"ם להיכנס באופן רשמי תחת מעמד חוקי של "מוסד מוכר", אולם מרגן ורבנן זצוק"ל ושיבלדחט"א התנגדו לכך בכל תוקף וביום כ"ט תשרי תשס"ה בישיבה מיוחדת של מועצת גדולי התורה בעקבות הפגיעה המתמשכת בצביון החינוך, נכתב סעיף מיוחד בעניין זה, כדלהלן:

"מועצת גדולי התורה מחייבת את כל מנהלי התתי"ם המוכרים במשרד החינוך כ"מוסדות פטור", שלא יעברו להיות במסגרת "מוכר שאינו רשמי".

גורמי השלטון פעלו בעורמה. לאט לאט הם פגעו עוד ועוד בעצמאות התתי"ם. ובשנת תשס"ח הגיעה הדרישה הדרקונית שעל התתי"ם למלאות "רישיון" להפעלת הת"ת ובו התחייבויות שונות בנוגע לניהול הת"ת, באופן של פגיעה מעשית וממשית בעצמאותם של התתי"ם.

באותם ימים יצאו מרגן ורבנן גדולי ישראל זצוק"ל ושיבלדחט"א ובראשם רבינו עט"ר מרגן הגר"ש אלישיב זצוק"ל בקריאה נרגשת למנהלי התתי"ם שלא לשתף פעולה עם גזירה זו מחמת הכפיפות שיש בדבר זה למשרד החינוך, וביום כ"ז אייר תשס"ח פורסמה קריאה ציבורית נרגשת בחתימת ידם, שבה נאמר:

"הננו באים בקריאה נרגשת לכל מנהלי המוסדות, אשר נתיסדו במטרה לחנך ילדי ישראל שיהיו נאמנים לתורה ולמצוות, ח"ו אל תתנו את היקר והקדוש חינוך צעירי הצאן קדשים בידי אותם שאינם שומרי תורה ומצוות".

*

אלא שאם עד עתה היו אלו רק ניסיונות לפגוע בפגיעה מעשית בעצמאות התתי"ם, הרי שעתה אירע הדבר הגרוע מכול, התתי"ם הפכו באופן רשמי וחוקי למוסדות בלתי עצמאיים כמו "המוסדות המוכרים" הכפופים לחוק חינוך חובה ועומדים תחת סמכות משרד החינוך.

לא ביום אחד נעשה הדבר. גם גזירה זו כמו גזירות השמד האחרות החלה ע"י הבג"ץ שקבע לפני כמה שנים בפסיקה מנומקת כדרכו המרושעת שהמדינה צריכה לקבוע כללים ותקנות לצורך תקצוב התתי"ם. צפוי היה שבשלב זה יקום קול זעקה ומחאה שיבהיר לגורמי השלטון ש'אין על מה לדבר', אולם השתיקה המהדהדת יחד עם מסרי החולשה שמשרד החינוך קיבל כל העת גרמו להם להתקדם הלאה והלאה בנושא חמור זה.

כך נעשתה החקיקה ההרסנית בעניין זה ע"י 'ממשלת לפיד'

המנהליות, על מוסדות הפטור לא חלים באופן אוטומטי כלל התנאים החלים על מוסדות מוכרים (מוכרים שאינם רשמיים או מוכרים ורשמיים).

“כך לדוגמא, מוסדות הפטור פטורים מהוראת חוק הפיקוח לעניין חובת הרישיון, והורים ששולחים את ילדיהם למוסדות אלה פטורים מחובת ביקור סדיר בהתאם לחוק לימוד חובה ועוד”.

“מוסדות הפטור מתנהלים אפוא כאשר להם פרוגרטיבה פדגוגית, מינהלית וניהולית רחבה, שבמסגרתה אין מקום למעורבות הפיקוח של משרד החינוך בהחלטות היום-יומיות”.

“ההחלטה [החדשה] להחיל על מוסדות הפטור את הנחיות הרישום נעדרת כל סמכות חוקית, ועומדת בסתירה למאפייני מוסדות אלה בדגש על אורח החיים הקהילתיים המשותפים והעצמאות הפדגוגית המוקנית להם”. עד כאן הציטוטים הנבחרים מתוך המכתב.

למותר לציין כי על מכתב מנומק זה, לא הגיעה כל תגובה, ומשרד החינוך המשיך בדרכו הנלווה. אולם אם עד עתה היו הדרישות השונות בלתי חוקיות כאמור וללא כל אפשרות לאכוף אותן [הן בנוגע לשלילת תקציבי הת"ת והן בנוגע לשלילת חוקיות הת"ת], הרי שעתה, עם כניסתם של התתי"ם תחת סמכות 'חוק החינוך' ומרות משרד החינוך, ניתן למשרד החינוך המנדט החוקי לאכוף את כל דרישותיו עד לאחת בלא כל ויתור, רח"ל.

אין צורך להכביר במילים אודות מצב חמור זה, אולם נדמה כי עתה כבר ברור לכל, שאין שום אפשרות להמשיך ולהעמיד את התתי"ם תחת מרות משרד החינוך ותקציביו, בהיות והמצב החוקי החדש אינו מאפשר ניהול ת"ת בישראל בדרך המסורה ובאופן עצמאי כלל וכלל כפי שהורו מרנן ורבנן גדולי ישראל וצוק"ל בשום פנים ואופן. לא נותרה שום ברירה מלבד הפקדת חינוך ילדינו בתתי"ם המתנהלים בעצמאות חינוכית מוחלטת ללא תלות תקציבית ומימסדית בשום גורם שהוא.

לקוראינו היקרים:

ע"פ הוראת גדה"ת שליט"א, נמנענו בגליון זה מלעסוק בפרטים המרובים של התקנות החדשות לחוק, מפני החובה להתרכז בחורבן הנורא של עצם שלילת עצמאותם ההיסטורית של התתי"ם, בעטיו של חקיקת החוק ותקנותיו הסופיות.

ובעז"ה בגליונות הבאים נרחיב את היריעה בפרטי התקנות והמסתעף ובהרס שהם ממיטים כעת על התתי"ם בכל המישורים.

המערכת

תוכנם של התקנות הינו בהתאם למוסדות העומדים במצב של "מוסדות מוכרים". כך נחקק בתקנות סעיף 'חוק הפיקוח' שהיה תקף עד עתה רק לגבי 'המוסדות המוכרים' ומעתה הוחל אף על התתי"ם מה שיכניס אותם בצורה חוקית ורשמית תחת פיקוח מלא והדוק של מפקחי משרד החינוך בכל התחומים.

כמו כן נקבע בתקנות, שהתתי"ם ייכנסו מעתה תחת מרות משרד החינוך והרשויות המקומיות בכל הנוגע לנושא קבלת והרחקת תלמידים, דבר גורלי ביותר לכל דרגתם וצביונם הטהור של התתי"ם מאז ומקדם.

בסעיף מקומם נוסף נקבע כי **מכאן ואילך יחויבו התתי"ם ללמד 55% מ"תוכנית היסוד"**, כשהכוונה ל"תוכנית הליבה" ההרסנית שמרנן ורבנן גדולי הדור וצוק"ל ושיבדלחט"א לחמו בה בכל כוחם מזה כ-15 שנים. לפי מה שנכתב בדברי ההסבר לתקנות, יחויבו התתי"ם ללמד מעתה מקצועות זרים שמעולם לא נלמדו בהם. כגון: **שפה נוספת (?), טבע, היסטוריה, אזרחות (!), והתעמלות**. מה שהופך את התתי"ם לבתי ספר זרים "שאינם מלמדים תורה לעמו ישראל בדמות ובצביון אשר גבלו לנו ראשונים כמלאכים" כלל וכלל. וכל זה רק דוגמא על קצה המזלג מהתוכן ההרסני שבתקנות אלו.

אך חשוב להדגיש ולציין, כי השינוי והמהפך הדורסני שהתחולל עתה אינו רק עקב השינויים המעשיים החדשים הרי האסון שנקבעו בתקנות לתתי"ם, כי אם בעצם הפיכתם של התתי"ם מבחינה חוקית ממעמד של מוסדות חינוך עצמאיים, למוסדות רשמיים.

מנהלי תתי"ם הסבירו את משמעות המצב החדש, שאם עד עתה לא היו בידי משרד החינוך הכלים החוקיים לאכוף את דרישותיו הדרקוניות ואף לא את מילוי התחייבויותיהם [החתומות] של מנהלי התתי"ם, בהיות ש"חוק הפטור" הותיק עמד בתוקפו וקבע עצמאות חוקית מלאה עבור התתי"ם, הרי שעתה לאחר חקיקת החוק וקביעת הכללים והתקנות החדשות כל דרישה ו/או כל התחייבות שנחתמה או שתיחתם ע"י המנהלים יש בה את מלוא התוקף למשרד החינוך לרדות בת"ת מכוח החוק!

ובעניין זה יש לצטט דברים מתוך חוות-דעת משפטית שנכתבה ע"י משרד עו"ד בכיר ושוגרה למנהל "המחוז החרדי" ע"י אחד ממנהלי התתי"ם לפני כשנתיים, שבה "הוסבר" לו כי הדרישות וההתחייבויות של משרד החינוך מהתתי"ם עד עתה הינן בלתי חוקיות ונטולות כל בסיס מחייב.

בתוך המכתב שכלל סעיפים רבים נכתב כדלהלן: **"במחוז שבראשותך קיימת חוסר בהירות מסוימת ביחס למהות מוסדות הפטור וביחס למעמדם המשפטי**.

"כפי שיוסבר להלן, לאור תכליתם של מוסדות הפטור, כפי שהוכרו על ידי החוק הישראלי כמו גם על ידי הרשויות

עד כדי אביזרייהו רח"ל!

לכבוד גיליון "קול החינוך"

ברצוני ליידע את הציבור אודות מאורע חמור שאירע בבית הספר של בתנו, בית ספר "בית יעקב" עליו נמנות משפחות של ציבור אברכים איכותי באחת השכונות החשובות בירושלים, כדי שהורים יתנו דעתם על סכנות אפשריות.

הבנות נסעו לטיול מטעם בית הספר באתר מסוים, ומדריך הסיור היה גבר חילוני. לדאבון לב הצוות של בית הספר לא הביע את התנגדותו לדבר ולא מנע את החרפה שבכך. וכך התדרדר הדבר לכדי תקלה נוראה כאשר בעיצומה של ההדרכה שאל המדריך את הבנות האם הם יודעות מה זה נקרא "סבוך", ואז לא פחות ולא יותר קרא לבנות לגעת בשער ה"סבוך" ולמשש מה זה נקרא "סבוך", ואכן כך הן עשו!

הזעקה מהדהדת וקורעת את הלב, איך קרתה חרפה כזאת עם בתנו, איך יתכן שבבית ספר חרדי של "בית יעקב" מתרחשת פריצות ותועבה והפקרות בעניינים של העבירות החמורות, שומו שמים! לאן הגענו?!

המאורע הזה הוא כה חמור, עד שכבר לא נותרה שימת לב להתבונן גם בסיוור עצמו שהיו בו גם תכנים לא ראויים. הסיור הזה נעשה במסגרת תוכנית "היתרון הירושלמי" המאורגן ע"י עיריית ירושלים, שנועד להחדיר לילדות מושגים שונים ומשונים באמצעות טיולים וסיורים אלו (לפני תקופה התרחשה סערה בעקבות סיורים באתר "גבעת התחמושת" ובאתרים לאומניים נוספים במסגרת תוכנית פסולה זו). לא ברור מי התיר לבית ספר חרדי לשתף פעולה עם תוכנית זרה שכזו.

מתברר גם שלא נעשתה כל בדיקה על התכנים שיוצגו בפני התלמידות. וזו כבר הפעם השניה (לפי מה שידוע לנו) שהדבר קורה בבית הספר של בתנו במסגרת התוכניות של "היתרון הירושלמי". בפעם הקודמת היתה זו הצגה שהוצגה לתלמידות

"המודיע" בשלש סיפורים מסעירים על עקירת האמונה מילדי ישראל

ברצוני להעתיק קטע מעיתון "המודיע" כ"ד טבת תשע"ח (מוסף פנימי מס' 582), ממנו ניתן ללמוד על המצב הנורא בו נתונים מוסדות החינוך החרדיים.

הלאה הרוח

בחודש אלול האחרון, נכנסה מפקחת של משרד החינוך לאחד מגני הילדים החרדיים, האזינה ל"ריכוז" של הגננת ובחנה את כל הפינות שבגן, בסיום הביקור שוחחה עם הגננת על התרשמותה והיתה בפיה הצעה: "אנחנו מתקרבים לראש השנה ואת תלמידי בודאי על המנהג של תפוח בדבש. זו לדעתי הזדמנות פז להרחיב על הדבורים וייצור הדבש".

מה דעתכן על הזדמנות הפז הזו?

עוד גננת מספרת על ערב חג הסוכות, בו עסקו כמובן בהלכות החג ומנהגיו, מפקחת, ושוב של משרד החינוך, שהיתה אז בביקור שיגרתי בגן, באה עם הצעה 'מקורית': יש לך כעת הזדמנות מצוינת להרחיב על הנושא של 'סוגי מבנים בעולם'!

הייתן מנצלות הזדמנות 'מצוינת' שכזו?

עלתה על כולן הפסיכולוגית שמלווה את אחד מבתי הספר הגדולים שבירושלים, בו התרחש אסון נורא לאחרונה ואחת התלמידות היקרות נפגעה באופן קטלני מהחיידק הטורף, האבל היה גדול והקושי לעכל אסון כזה בגיל כה צעיר (היא היתה אולי בת שמונה). היה גדול מנשוא. הפסיכולוגית המדוברת כינסה את המורות כדי לכוון אותן כיצד להעביר את הנושא אצל התלמידות כדי להרגיען ולעודדן, והצעה מעניינת בפיה: "יש לכן כעת הזדמנות מתאימה להרחיב על נושא החיידקים בכל הרמות".

למותר לציין שאף לא אחת מן הגננות והמורות ניצלו את ההזדמנויות הללו, שהן אכן מיוחדות, לנושאים שהוצעו, הנושאים, לכשעצמם, אין בהם דופי. למה לא ללמד על הדבורים והדבש או על חיידקים או סוגי מבנים? אבל מה הקשר שלהם לראש השנה, לחג הסוכות או לאבל?

רק ראש מנוטרל מכל שאר רוח ומכל זיק של קשר לתוכן האמיתי של שלושת ההזדמנויות הללו, מסוגל להפוך את כל הקדוש והיקר לגשם גשם גשם... ועוד לראות בכך הזדמנות נהדרת...

הצניעות בישראל, יש רבים הנמנעים מלדבר בזה מטעמי צניעות. שומו שמים! בדור פרוץ וירוד בכל העניינים, לעורר בענייני קדושה וצניעות הוא נגד הצניעות?!" עכ"ל.

המקרה המזעזע הנ"ל הינו דוגמא חיה לתוצאה הרסנית ישירה הנגרמת ממסירת החינוך לידיים זרות ולעולם לא ניתן לדעת מה יהיה המכשול הבא. מקרה זה צריך להוות תמרור אזהרה נוסף בפני הנהלות בתי הספר, ולהביא להתנערות משכבת האבק שהצטברה בכל התקופה האחרונה על חוש הביקורת הבסיסי שהיה מנת חלקו של החינוך החרדי כל השנים שאיפשרה הכנסת תוכניות פסולות אלו לבתי הספר. וכמובן שעל ההורים מוטלת האחריות לגלות אחריות על חינוך ילדיהם לנוכח המתרחש במוסדות ולהפקיד את ילדיהם אך ורק במוסדות שנשמרת בהם עצמאות חינוכית מלאה על דרכו של החינוך הטהור.

עם תכנים שליליים. בסיוור המדובר, הוצג בפני הבנות סרטון עם תכנים בלתי מבוקרים כמו למשל צפייה בציפור הטורפת באכזריות בעל חיים חי מתחילה ועד סוף. למותר לציין את ההשפעה השלילית במחזה זה.

בברכה על פעולותיכם הכבירות למען החינוך.

אברך משכונת נווה יעקב ירושלים השם והכתובת שמורים במערכת

תגובת המערכת

התלבטנו באם להכניס את המכתב המדווח על מקרה מאוס שכזה, אך נלגד עינינו ניצבים דבריו הנחרצים של מרן הגאון רבי אהרן קוטלר זצוק"ל, הכותב כדלהלן (הובא בספר משנת רבי אהרן ח"ג עמ' קס"א) וז"ל בתו"ד: "ומקום פה עמדי לעורר על ענין מכאיב ומבהיל שתועים בו רבים, כי למרות מה שנתבאר לעיל בגודל ענין הפצת קיום מצות

פעם... והיום...

לכבוד "קול החינוך"

לאחר שהובאו בגיליון הקודם דברים מחומר הלימודים הפסול שנלמד באחד הסמינרים במודיעין עילית, ברצוני לספר עובדה מכלי ראשון על יחסו של מנהל הסמינר אך לפני שנים בודדות בעניין צביון טהרת החינוך של בנות ישראל. לפני כ-7 שנים בערך, הגעתי לניחוחם אבלים במשפחתו של אחד ממנהלי הסמינרים הידועים בירושלים, ואף מנהל הסמינר ממודיעין עילית הגיע לנחם שם. מנהל הסמינר בירושלים סיפר בהתלהבות על המסלולים והאפשרויות החדשות שיש אצלם בסמינר לפרנסתן של בנות ישראל, והוסיף וסיפר שבימים האחרונים הגיע נגיד בנק ישראל סטנלי פישר לביקור באחד ממקומות העבודה המעורבים בשכונת הר חוצבים בירושלים שעובדות שם גם הרבה בוגרות של "מרכז בית יעקב" וברוב התפעלותו והתרשמותו הוא ביקש לאסוף את כל בוגרות "מרכז בית יעקב" שעובדות שם ונשא בפניהם דברים.

אני הזדעזעתי מהדברים, וכשיצאתי מהבית פניתי למנהל הסמינר ממודיעין עילית ששמע אף הוא את הדברים ושאלתי אותו "איך הבנות עומדות בניסיון הזה?" ואכן **שמת לי לב שגם הוא היה מאוד נסער מהדברים ששמענו והוא השיב לי בצעקה מנהמת ליבו "זה הרי פיקוח נפש ברוחניות", והמשיך להרחיב לי בדברים נמרצים על אותו מנהל סמינר מירושלים שדואג אמנם לגשמיות של הבנות אבל מה יהי' עם הרוחניות שלהם!?**

לאחר מכן סיפר לי שהסמינרים עומדים בפני הכבדה קשה ביותר של משרד החינוך ההולכת ומתגברת כל העת, וסיפר על איזה חומר לימודים שנכנס אז לסמינר שלו במודיעין עילית מתוך מחשבה מוטעית שהדבר מותר, וכאשר הגיעו הדברים לאוזניו של **מרן הגרי"ש אלישיב זצוק"ל** שלח לומר לו שאם לומדים אצלו את הלימודים האלו אז א"א לקרוא לזה "סמינר בית יעקב", וסיפר זאת בצער גדול על שיצאה תקלה זו מתחת ידו.

ולאחר שרואים עתה את הדברים החמורים שנלמדים באותו סמינר, הרי שרואים בכך בחוש את ההתדרדרות הרעיונית הנוראה

אור וחושך משמשים בערבוביא

לכב' מערכת קול החינוך

להלן צילום "תפזורת ירושלים" שחולקה לילדי תלמוד תורה חסידי בבני ברק, בהם עורבבו מושגים של קודש והיפוכו, אור וחושך משמשים בערבוביא, ולדוגמא "מוזיאון ישראל" בו מוצגים לראווה מוצגים אסורים ואפיקורסיים ועוד ועוד. "הכנסת" בה מחוקקים מינים ואפיקורסים מזרע ישראל חוקים וגזירות נגד דת תורתנו הק', ובפרט לאחרונה בגזירות על לומדי התורה, על החינוך הטהור ועל בנות ישראל. "בירתנו" שמשמעותו עיר בירה ככל העמים שם מקום משכנם של משרדי הממשלה והכנסת. "גבעת התחמושת" מקום האדרת הצבא וכוחי ועוצם ידי, "יד ושם" המקום שמסלף ומשכתב את ההיסטוריה והופך את השותפים לפשעים - למצילים (ראו מעט מזעיר בספר "מן המיצר" להגה"צ רבי מיכאל דוב ווייסמאנדל זצוק"ל)

כל אלו לצידם של: "הר הזיתים" מקום קדוש בו ספונים טמונים קדושי עליון... "הר הבית" שאסורים אנו להכנס בו מגודל קדושתו... "הכותל" (שאגב, גדולי ישראל מדורות עברו עוררו ע"כ שהזכרת ה"כותל" ללא "המערבי" יש בכך משום בזיון שריד מקדשינו, שאינו עוד איזה 'כותל', כי אם כותל מערבי של בית מקדשינו ותפארתנו)... "עיר הקודש" שבכל יום מתפללים אנו שלש תפילות ו"לירושלים עירך ברחמים תשוב - ותשכון בתוכה"... "מאה שערים" השכונה שמסמלת יהדות צרופה כבשנים קדמוניות.

איך הם לא חלים ולא מרגישים את הערבוביה והעיוות שמחדירים במוחות הטהורים של ילדי התשב"ר, בהזכרת והאדרת מפעלים פסולים ואפיקורסיים, ועוד להוסיף חטא על פשע ולהזכירם בחדא מחתא עם מושגי קודש נצחיים.

מחנכים יקרים! הפיקודון שהופקד בידכם, הוא יותר מידי יקר וחשוב, מלבבלו ולערבבו אור וחושך, טוב ורע. ואלים הורים יקרים! זכותכם לדרוש שצאצאיכם יקבלו חינוך טהור ונקי ללא תערובת, גם אם ההנהלה תאלץ לוותר עבור כך על תוספת תקציבים.

בכבוד רב ובהערכה מרובה על פעלכם לטהרת החינוך. קורא מירושלים

תפזורת ירושלים

ה	ח	מ	ה	ר	צ	פ	ו	ע	נ	מ	י	פ	ג	י
מ	ו	ר	ה	ו	ה	א	ו	ה	י	נ	י	י	נ	ב
ו	ל	מ	ו	ד	י	ה	ו	ב	ע	ה	ר	ו	ה	י
ז	ה	מ	ב	ו	ל	כ	ב	ו	ל	ה	ה	ה	ה	ז
י	ב	ו	ד	ו	נ	ו	ד	ו	ק	ק	ד	ה	ו	י
א	ד	י	ל	ש	ב	ס	ב	ד	י	ב	ת	י	ו	ז
ו	ה	ג	ה	ו	ל	א	ת	ב	ד	ת	ג	ה	ו	ו
י	ג	ו	ד	ו	מ	ש	ו	ד	י	נ	ב	ו	י	ג
י	ע	י	כ	ר	ע	י	ש	ת	כ	ר	ע	י	י	י
ש	א	מ	ש	ה	א	מ	ש	ר	ע	י	ר	ע	י	ש
ר	ב	ר	ב	ר	ב	ר	ב	ר	ב	ר	ב	ר	ב	ר
ג	מ	א	נ	ב	י	מ	א	נ	ב	י	מ	א	נ	ב
ל	ג	ה	ד	ה	ג	ל	ג	ה	ד	ה	ג	ל	ג	ה

למנין תפזורת ארבע בתינו עליון למצוא את כל המילים הרשומות מטה. המילים יכולות להירשם בכל כיוון.

הר הזיתים	הר הבית	הר המנוחות	הר המנוחה
מזיאון ישראל	הר המנוחה	הר המנוחה	הר המנוחה
הר הזיתים	הר הזיתים	הר הזיתים	הר הזיתים
עיר הקודש	עיר הקודש	עיר הקודש	עיר הקודש

מיני תשחץ

לא	עני	מזמר	בירתנו
קד			

שפוקדת את אלו שמופקדים על החינוך של זצוק"ל. בנות ישראל, ולא נותר לנו אלא לשאול האם אחרי תכנים מזעזעים כאלו שנלמדים באותו סמינר ניתן לקרוא לו "סמינר של בית יעקב" וכפי שהתבטא אז בחריפות רבן של ישראל

המשיכו לעמוד על המשמר ולזעוק ולהריע למען הצלת ילדינו

אברך מבני ברק
השם והכתובת שמור במערכת